JULIETTA, dcera Musolinova

Poutavý román z našich dnů. **Napsal J. Sokolovský.**

"Jak se zdá, velmi obratným. Jiný by byl přišel do rozpaků. Dobře tedy! Uznávám, že jest mně hovořiti s vámi upřímněji. Vyslechnete-li mne pozorně a přistoupíte-li pak na můj návrh, zabezpečíte si slušnou výhodu. Jsem ochotna úsluhu vaši dobře odměniti, snad nikoli dle zásluhy ale aspoň dle ujednání. Dovolíte-li, nabídnu vám ihned malý závdavek. Prosím — přijměte tyto bankovky."

A vytasivši malý zápisníček ze zaňádří, podala Garciovi tři stolirové bankovky.

Bývalý návladní, nechtě-li "vypadnouti" ze své služebnické úlohy, byl ovšem skoro nucen přijmouti úplatek, ale poněvadž byl Vlachem, chňapnul po nich až příliš rychle. Ostatně o nějaké vyšší ctižádosti nedalo se u něho dobře hovořiti.

"Madonno!" pravil, znovu se ukláněje, "ráčíte se vyznamenávati velmi roztomilým a svůdným nadáním, získati si věrné služebníky. Jsem přemožne a vzdávám se vám na milost a nemilost tělem i duši. Mohu-li vám posloužiti — — —"

"Chci, abyste mi sloužil," přerušila ho, "neboť přeji si vědčti o lordovi všecko, rozumíte? Vše, co dělá, kam chodí, s kým se stýká."

"Za tak mnoho peněz tak málo služby, madonno?" zasmál se, "posloužím vám ihned. Vypovím každý krok, každé hnutí. Přejete-li si, oznámím vám každého dne všecko — — —"

"Dobře! Povězte především, proč přijel do Neapole?"

"Proč? Líbí se mu město. Chce se bavit, plavit po moři, stoupati na Vesuv, navštěvovati koncerty, divadla, vojenské slavnosti, kokетovati s dámami — pardon! — jen s mladými a sličnými — —"

"Mluvko! Sotva jste začal, již mne chcete obelhati? Dareymu se nejedná o krásu a krásky Neapole, nýbrž spíše jen o jedinou krásku."

"Oh! Můj velitel snad madonnu zná! Ale nedivte se! Jest mlád a bohat. Nebylo by divu, doby se chtěl baviti."

"Znám lorda lépe, než si myslíte," pravila dáma, "přijel do Neapole za dívkou, která společensky nedosahuje mu ani po kolena a nehodí se k němu naprosto. Vím to určitě! Nuže?"

"Hrome! Ví vskutku něco více, než jsem si myslel?" zamumlal Garcia.

"Co pravíte?" tázala se dáma.

"Nic, madonno! Komár mi zabzučel okolo ucha."

"Odpovězte!" velela určitě.

"Nevím, kterak. Madonna se zmiňuje o dívce nějaké. Která by to byla?"

"Její jméno chci vědčti od vás, pane! Znám je sice, ale trvám na tom, abyste mi je řekl."

"Ubezpečuji vás — — —"

"Nechte toho! Nevymlouvejte te! Víte právě tak dobře, jako já, oč se jedná, neboť jste se vetřel lordovu přízeň a důvěru a on vám řekl, co zamýšlí. Muž, jenž se s ním denně stýká a jemu slouží a zároveň s ním obědvá, jest jeho důvěrníkem, ba více ještě! Jest jeho přítelem!"

"Ano. Mohu se vskutku pochlubiti přátelstvím svého velitele," odpověděl Garcia, "a poněvadž vidím, že jste znamenitě obeznámena s poměry a poněvadž dobře platíte, nenahlížím, proč bych popíral skutečnost nějakou. Ale nemohu býti dříve upřímným, dokud vás neznám, madonno! Kdož ví, zda bych nepoškodil zájmy svého velitele — —"

"Jsem ženou, dcerou Evinou a velmi zvědavou. A nestačí-li vám to, jsem ženou, která vašeho lorda miluje. A poněvadž jste zvědav až příliš, tedy vězte, že jsem Adrienna hraběnka de Chavanne."

"Ah!" zvolala Garcia, "vskutku-li? Vaše jméno znám."

"Odkud?"

"Z úst svého velitele."

"Tedy si na mne přece někdy vzpomíná?" smála se dáma rozmarně, "a co vám o mně vyprávěl?"

"Mhm! Ledacos! Odpusťte madonno! Měl s vámi kdysi styky velmi časté a — a — — —"

"Důvěrné!" doplnila bez ostychu, "mluvil jen pravdu ten váš lordík. Aspoň víte, signore, že mám poněkud právo starati se o jeho záležitosti a především právo, abych dívku, o níž jsem se zmínila, od něho oddalovala."

Garcia, jemuž se otevřel nový zdroj příjmů, viděl také, že v Adrienně nalezne snadno spojenku proti Juliettě. A kromě toho se mu zamlouval všecek Adrennin zjev. Byl tudíž rychle rozhodnut k získání této ženy.

"Madonno!" pravil, "jevíte bystrost a důvtip. Dávám vám úplně pravdu. Lord Darcy vskutku miluje dívku, která se mu společensky rovnati nemůže. Jest hluboce, velmi hluboce pod ním, jak neobratný Němec. Ale — kterak se zove tato dívka?"

"Nevíte?" tázala se.

"Vím — a vy víte?"

"Julietta."

"Správně! Zove se Julietta. Ale znáte také její rodové jméno, madonno?"

"Znám je, ale abych měla jistotu, že chcete býti mým upřímným sluhou, chci je slyšeti z vašich úst."

"Nuže — Musolinová."

"Děkuji vám, signore!" pravila Adrienna, vztyčivši se a podavši Garciovi ruku k polibku, "vím nyní, že se mohu na vás spolehnouti. Zaplatím vám měsíčně pět set lír, pomůžete-li mně tuto Juliettu od lorda vzdalovati. Nectné toto stvoření nesmí se vyšinouti na jeho milenku, neřku-li snad manželku, neboť jest deerou dravce, bandity, sama jsouc horší ctce, neboť vztahuje docela nečisté své drápy po lordovské korunně."

"Ano, odvážno jest až přes příliš toto děvče loupežnické, ale věřte mně, madonno! Dokud budu já v lordově službě, nebude jeho milenkou a tím méně jeho manželkou."

"Jsme tedy za jedno?"

"Jsme, madonno!"

"Dosti tedy pro dnešek," pravila Adrienna.

"Mám ještě něco na srdci," pravil Garcia, postoupiv o půl kroku a zadívav se žhavě na Adriennu, "spojencům náleží, aby si navzájem osvědčili důvěru v každém směru."

"Uznávám. Proč mi to připomínáte?" tázala se udiveně.

"Protože vás zbožňuji," zvolal Garcia, pokleknuv a objav její nohy v kolenách tak prudce, že byla nucena rychle usednouti.

Teprv za hodinu opouštěl Garcia malý letohrádek, ubezpečen, že získal nejen věrnho spojence, ale skoro též otrokyni. Nehodil se za sluhu a paní Adrienna neměla tolik energie, aby vůči němu dlouho si hráti mohla na velitelku. Pokořila se svému mistrovi velmi záhy.

Adrienna de Chavanne vskutku stihala lorda. Obratnými poptávkami a placenými slídiči zvěděla, že jest v Paříži a střežila ho tajně. A jakmile se odebral do Italie, byla mu v patách.

V Neapoli nebylo jí za těžko najmouti letohrádek, ale zatím se neodvažovala lordovi cestu zkřížiti. Věděla, že by ji znovu zamítnul, dokud by měl v lásce Juliettu.

Teprv pak, až by dívku odstranila, chtěla se mu objeviti a k tomu jí měl býti Garcia nápomocen. Výtěžek pařížského prorokování a zbytky jmění dřívějšího umožňovaly jí dosud přepychové bloudění po světě.

Garcia ovšem chtěl těžiti z Adrienny, co se jen dalo, aniž myslel dopomoci jí k přízni lordově. Adrienna měla mu býti pouhopouhým nástrojem k jeho vlastním záměrům.

Hodilo se mu výborně toto spojenectví, které mu ještě poskytovalo výdělek a zábavu. Chtěl Adriennu úplně zotročiti, při čemž byl ovšem odhodlán každou chvíli ji obětovati svým záměrům a současně zameziti Juliettě každý styk s lordem.

Dařilo se mu to až do osudného přelíčení. Vymlouval lordovi do poslední chvíle jeho choutku, súčastniti se přelíčení toho, ale tentokráte trval Harry na svém a nedal se pohnouti k ústupu, ani když Garcia výstražně namítal:

"Věc není bezpečna. Soudruzi Musolinovi jsou odhodláni k zoufalému pokusu, osvoboditi svého mistra. Snad dojde na pumový atentát, čímž by povstala panika — — —"

"Nemám strachu," přerušil ho lord, "a zvláště ne před fantasií, které chybí všeliký podklad. Nač pumy? Aby zabili Musolina? Tak hloupými přece nebudou."

"Mylord se dosud vzdaloval všech společností neapolských a nyní se vystaví tolika známým lidem. Inkognito bude ztraceno — — —"

"Nevadí. Nezakládám si na něm."

"Proč?"

"Protože z Neapole odjedu."

Tímto výrokem zbavil se dalších dotěrností Garciových a rychle si opatřil vstupenku do porotní síně prostřednictvím konsulátu.

A sotvaže usedl na vykázané sedadlo spatřil vstupovati — Juliettu v taláru advokátském. O málo by byl vykřikl, ale byl příliš Angličanem, než aby se byl nechtěl opanovati.

Jakmile však byla ohlášena přestávka a Julietta odešla ze síně soudní, chvátal za ní a hledal ji po celé budově. Pozdě dost dověděl se, že meškà v malém kabinetě za síní advokátů a podplativ sluhu zjednal si vstup.

Nalezl ji ve spánku, tak libeznou, tak krásnou. Dlouho nad ní stál, než se odvážil k polibku.

Příchod Bartolův ho vyrušil ze sladké chvíle. Byla nucena s presidentem útulný kabinet opustiti, takže se s ní lord nemohl dohodnouti. Mrzut, odebral se do porotní síně a po vynesení rozsudku vyšel ven, aby se ochladil.

Na chodbě setkal se s Garciou.

"Nuže? Musolinova záležitost skončila fiaskem, jak doufám," oslovil ho Garcia důvěrně.

Na místě odpovědi táhl ho lord do předsíně za sloupy a šeptal mu:

"Ticho! Ani muk! Viděl jsem ji, mluvil jsem s ní!"

"Koho? S kým?" tázal se Garcia ustrašeně, neboť ho zachvátila zlá předtucha.

"S Juliettou! S badoucí lady Dareyovou."

"Nemožno!" zasípěl Garcia, "mylord se mýlí."

"Ne!"

V Garciovi byla malá dušička.

"Proklatě!" pomyslel si, "bylo by vše ztraceno? Co tomu řekne Adrienna?"

A naslouchal s úžasem, co mu lord o svém setkání s Juliettou vyprávěl.

"Mám pro vás rozkaz, Vittore!" končil lord.

"Ráčíte poroučeti?"

"Povíte kočímu, aby zajel k protější kolonádě a tam mne očekával."

"Dle rozkazu — —"

"Jakmile Julietta vyjde, zastavíte ji a požádáte, aby šla do kolonády."

"Ano."

"Poznáte ji?"

"Podle taláru, zajisté! Jak bych nepoznal ženskou?"

"Druzí ji také nepoznali."

"Hlupáci! Já však vím — —"

"To se rozumí samo. Nejspíš jí obecenstvo uspořádá oslavu. Dbejte, abyste se k ní prodral."

"Račte býti bezpečen. Přivedu ji."

"Spěchám napřed!"

"Pospíším si."

A rozešli se. Garcia letěl k povozu a již také spřádal zrádný záměr. Lorda zahlédl kráčeti ku kolonádě a proto se mu vyhnul. Vklouznuv do budovy, načrtnul v rychlosti dopis, jejž čtenář již zná. Dopis ten odevzal výrostkovi s náležitým objasněním. Pak si setřel s čela pot.

"To by mně bylo chybělo!" zasmál se jizlivě, "nyní jsem již klidem. Zasil jsem semeno roztržky a postarám se o další. Tahle Julietta nesmí mně skřížiti cestu."

Posečkal ještě a přesvědčiv se o účinku dopisu svého, spěchal k lordovi, jenž v povoze seděl a čekal, a místě Julietty dočkal se však jen svého komorníka.

Garcia ho ubezpečoval, že s Juliettou mluvil, že však se zdráhala vyhověti jeho pobídce a na další jeho naléhání že ho příkře odmítla.

A ještě téže noci zaslal padouch Adrienně tuto zprávu:

"Odvrátil jsem dnes od Vás velké nebezpečenství, madonno! Lord Darcy nalezl Juliettu, ale postaral jsem se o to, aby se zase rychle rozešli.

Doufám, že Musolinova deera opustí Neapol, neboť jest příliš hrda, aby se lordovi vnucovala. A tato hrdost bude též její zkázou. Jsem vítězem na celé čáře."

Vittore Garcia kalkuloval správně. Julietta byla strašně uražena a roztrpčena. Po tolikerém rozčilení, po tolikeré námaze dočkala se dvojího zklamání: její otec byl odsouzen, její milenec se jí zříkal.

Kapitola 63.
Horečka žalu.

Hluboký smutek, strašná sklesslost ducha zahostila se v Musolinově jeskyni. Odvážní soudruzi Juliettini chodili bludně s hlavami svislými, nemluvíce, tázavě a starostlivě na sebe pohlížejíce.

Byla vskutku příčina zjevu tohoto vážná? Obyvatelé jeskyně byli by dotaz ten zcela jistě zodpověděli kladně.

V kamenné své komůrce na tvrdém, nedostatečném lůžku, skládajícím se jen ze slámy a houní, ležela Julieta Musolinova a smysly její obestřeny byly již plné dva téhodny horečkou, mozek její zmítal se blouzněním a vnadné, vděkuplné tílko vadlo a hubenělo.

Těžko se dá vylíčiti, s jakou námahou, s jakým sebezapřením přenesli členové roty těžce onemocnělou dívku do své skrýše — až z Neapole. Od okamžiku, kdy před justičním palácem do mdlob klesla, nenabyla již jasného vědomí.

Timbal, Pietro a malíř Hofmann dopravili ji do vozu a zamířili s ní především do osterie Lorettovy, věděli však dobře, že se tam dlouho držovati nemohou. —

Osterie bývala často navštěvována policií a mimo to žádal krčmář, aby uvězněný Bastiano na svobodu propuštěn. A pak nebyla vhodným místem pro útlou pacientku.

Na štěstí smluvili se loupežníci záhy s rybářem, majitelem bárky, který druhdy obstarával členům roty Musolinovy prodej ukořistěných předmětů. Rybář dal se pohnouti za slušnou odměnu k převezení soudruhů i jejich hejtmanky do Regiia.

Hrůzná plavba! Řádil tehdy právě prudký vichr západní, při čemž bárka silně se nakláněla, tížena jsouc plachtou a tlaken vzduchu na bok. A kajuta pro Juliettu byla prašpatna!

Skoro za zázrak bylo lze považovati, že bárka bez úrazu dospěla k Reggiu, ale odtud bylo přenésti nemocnou až do hor, až do jeskyně, mezi soudruhy. A Juliettou zmítala horečka čím dál hůř!

Nevěděla o ničem, blouznila, křičela a plakala, vyskakovala z lůžka, volala Harryho a otce tak srdcelomně, že i chladnému Timbalovi i tuhému Pietrovi slzely oči. Útlocitný malíř byl již sám všecek zmořen neštěstím milované velitelky.

Konečně podařilo se Pietrovi sehnati dva osly, mezi něž upevněna byla nosítka, do kterých uložili Juliettu na měkké houně. Ale přes to vše byla doprava obtížna a nebezpečna, ježto bylo lupičům stříci se styků s policií.

Po nevýslovných svízelnostech dorazili konečně do jeskyně, strávivše na cestě deset dní. Tam již pomohli soudruzi vysílenému trojlístku a Julietta byla uložena ve své oddělené komůrce.

"Bohudík, že máme konečně střechu nad hlavou," šeptal Timbal, sedaje k ohni a jídlu, na rychlo přišedším soudruhům sehnanému, "zemře-li velitelko, zemře aspoň tam, kde duch Musolinův rád prodlévá, kde vůdce váš druhdy miloval a trpěl, doufal a sobě hověl."

Družina doufala, že Julietta procitne ze svého blouznění, nabude-li v jeskyni klidu, ale záhy uznali, že nemoc její jest vážnější, než se zprvu domnívali.

Krásná dívka pohřížena byla v nepokojný spánek, jenž ji vysiloval a všemi nervy otřásal. Kolísala spíše mezi spánkem a bděním, než aby spala, ale nepřijímala potravy, slábla a hubeněla povážlivě.

A z celé družiny nebylo nikoho, jenž by se vyznal v umělém živení mladého jejího těla. Šetřili ostýchavě jejího pohlaví, báli se prohřešiti proti její cudnosti — kterak mohli pomýšleti na osvěžující lázeň, massáž údů, úpravu zažívání a jiné tělu chorému nezbytené potřeby?

Seděli čím dál smutněji a zamlkleji u svého ohniště, strachujíce se o život mladého stvoření, které uznávali za svého vůdce, za jediný tmel, spojující jejich zájmy. Uznávali, že jest třeba zakročiti radikálně, energicky, neměla-li celá jejich akce navždy se ztroskotati.

Ale jak jen?

Konečně, zoufalstvím dohnání, sešli se v předním oddílu k rozpravě, jejíž smysl měl vyznčti v "bud', anebo." A Timbal, člověk duchaplný, uznal, že jest mu za ostatní chopiti se iniciativy.

"Přátelé," ozval se, "dolehlo na nás vážné neštěstí. Hejtmanka nám zmírá — nezapírejme si toho! Nádherné děvče, které znovu zbudovalo, co bylo za jejího otce ztroskotáno, zápasí se smrtí! Kdyby nadešla katastrofa, co učiníme?

Nanejvýš ji pohřbíme a rozprchneme se do všech koutů. Většina z nás padne do drápů bířiců. Chceme-li zachovati sebe, jsme nuceni postarati se o zachování naší Julietty. Kdo poraditi může a umí, poradí. Neostýchej se nikdo! Byť nebyl návrh jeho přijat, přece se snad dá aspoň něco kloudného z porady provésti. Mluvte, kdo chcete, ale neskákejte druh druhovi do řeči!"

Malíř povstal.

(Pokračování.)

NA PRODEJ!

Prodám jeden neb dva residenční loty které jsou velmi krásné. Nalézají se jeden blok od českého kostela, kolem vede cementový chodník, telefon a elektrické osvětlení. Východní "front".

Jos. F. Žáček, majitel, Howells.

NA PRODEJ!— Mám na prodej několik dobrých tažných koní ve stáří od 5 do 7 roků. Kdo by potřeboval spolehlivé koně pro veškerou farmerskou práci, nechť se hlásí co nejdříve.

Jos. Kořan, Clarkson, R. 3.

Pokyn pro letité. Kdyby bylo lze přimět lidi přes šedesát roků staré aby šli do postele, a když se nastudí, a zůstali tam den neb dva, uzdravili by se mnohem rychleji, zvláště kdyby při tom použili Chamberlain's Cough Remedy. Pak také by bylo méně nebezpečí že budou následovat jiné vážnější nemoci. **(f)**

Brzy se zbavil nastuzení. Všichni chválí Chamberlain's Cough Remedy, když toho léku použili. Pí. Geo. Lewisova z Pittsfieldu, N. Y., má toto k poznamenání: "Minulé zimy můj malý chlapec, pětiletý, byl nemocen nastuzením po tři týdny. Léčil jsem jej a užil jsem různých léků, ale nic mu nepomáhalo, až jsem počal užívat Chamberlain's Cough Remedy. Pak se počal lepšit rychle a v několika dnech se zbavil nastuzení.

Padají Vám vlasy???
Děláme copy a řetízky z vyčesaných vlasu. Pošlete vlasy poštou. E. Stopka & Co., Schuyler.

Při nastuzení
natře se důkladně krk, prsa a chodidla dra. Richter-a
PAIN-EXPELLEREM
Účinkuje ihned, bolesti ustanou a mizí.
Jen pravý s registrovanou známkou "Kotvou"
25c. a 50c. láhev, ve všech lékarnách anebo přímo od
F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington Street, New York, N. Y.

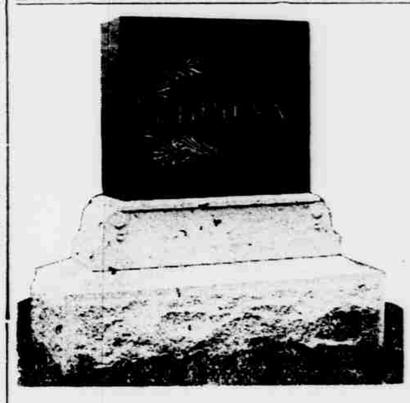

Vojt. Svoboda
— majitel uměleckého —
pomníkového ..závodu..
v CLARKSON. - NEBR
Mám ten největší sklad pomníků na ruce západně od Omahy. — Proč byste platili od 20 do 25 procent komišn, když můžete koupiti přímo od vyrabitele.

PALDA'S CIGAR CLIPPING
kuřlavý tabák,
nejlepší toho druhu. — Na prodej je ve všech českých a i jiných obchodech po Nebrasce, Jižní Dakotě, Iowě a též i v jiných státech. — ZKUSTE JEJ! — Vyráběn jest českou firmou
Též vyrábíme všeho druhu doutníky.
GREAT CENTRAL TOBACCO WORKS,
Jos. Buriánek, majitel. Nad 219-221-223 3rd Ave West
CEDAR RAPIDS, - IOWA.

PIANA a Samohrací piana.

Přijďte do mého obchodu! Přijďte nyní!
Ušetříme vám od $50 do $100 na kou pě piana.
Dovolte nám to dokázati.

FRANK HAMPL
Howells, Nebraska